

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **C. J., S. D., H.**, zastúpený advokátom: *JUDr. M. Z., U.*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 39111/2007 zo dňa 17.06.2008 a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 26S/11/2008-31 zo dňa 12.02.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 26S/11/2008-31 zo dňa 12. februára 2009 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 26S/11/2008-31 zo dňa 12.02.2009 zrušil rozhodnutie Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 39111/2007 zo dňa 17.06.2008 ako aj rozhodnutie Colného úradu Nitra sp.zn. 39956/2007-6138 zo dňa 23.05.2007 podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že v prvom rade je potrebné konštatovať, že záver žalovaného uvedený v napadnutom rozhodnutí ohľadne posudzovania a aplikovania zákona

č. 105/2004Z.z. resp. zákona č. 229/1995 Z.z. je správny. V zmysle týchto záverov konštatoval správnosť dôvodov uvádzaných v rozhodnutí, v zmysle ktorých § 50 ods. 1 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. sa uvádza, že podľa doterajších predpisov sa posudzujú všetky práva a povinnosti v nich uvedené, ktoré vznikli do 30.04.2004, až do uplynutia všetky lehoty, ktoré začali plynúť pred 01.05.2004, ako aj na ne nadväzujúce lehoty, pričom správu spotrebnej dane z liehu vykonávajú podľa doterajších predpisov doterajší správcovia tejto dane. V zmysle § 2 ods. 1 písm. i/ zákona č. 229/1995 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, správcom dane je daňový úrad a pri dovoze liehu colný orgán. Správny orgán - žalovaný teda správne konštatoval, že z § 50 ods. 1 zákona č. 105/2004 Z.z. inak povedané vyplýva, že ak dotknutá osoba poruší povinnosť zo zodpovednosťmi následkami za účinnosti starého zákona č. 229/1995 Z.z. resp. v tomto období nadobudne práva, na prislúchajúce daňové konania sa za účelom vyhnutiu sa inštitútu retroaktivity zákona, použije hmotnoprávny a procesnoprávny režim zákonnej daňovej úpravy účinnej do 01.05.2004 a vecne príslušný na konania budú orgány s kompetenciou správcu dane zákonom určenej do 01.05.2004. *Z už spomenutých rozhodnutí správnych orgánov však nie je možné zistiť a nevyplýva z nich, používajúc slová žalovaného, kedy dotknutá osoba porušila povinnosti zo zodpovednosťmi následkami t.j. kedy nadobudla tovar, ktorého označenie nebolo v súlade s vyhláškou č. 123/1997 Z.z. o označovaní spotrebiteľského balenia liehu kontrolnou páskou v znení neskorších predpisov.* Zo spisového materiálu totižto vyplýva, že u žalobcu bolo zistené porušenie ustanovení vyhlášky č. 123/1997 Z.z., ktorá upravuje označovanie spotrebiteľského balenia liehu kontrolnou páskou a nie ustanovenia zákona č. 105/2004Z.z. a vyhlášky č. 206/2004 Z.z., ktorá hovorí o označovaní spotrebiteľských balení liehu kontrolnou známku. Keďže kontrolu začal vykonávať colný úrad až dňa 01.06.2004 nie je z napadnutých rozhodnutí zrejmé, či tovar, ktorý bol predmetom kontroly nadobudol žalobca v čase účinnosti zákona č. 229/1995 Z.z. alebo v čase účinnosti zákona č. 105/2004 Z.z., ktorá skutočnosť je rozhodujúca preto, aby bolo možné určiť, ktorý správca dane je oprávnený v predmetnom konaní ďalej ako vecne príslušný orgán postupovať. Z rozhodnutia žalovaného podľa krajského súdu nevyplýva, ktorý dátum resp. moment považuje colný úrad za rozhodujúci pri posudzovaní kedy a za účinnosti akého právneho predpisu došlo zo strany žalobcu k porušeniu práv a povinností. Keďže z obsahu administratívneho spisu a z obsahu napadnutých rozhodnutí tieto skutočnosti nie je možné zistiť, konštatoval krajský súd, že boli dané dôvody na zrušenie predmetného rozhodnutia v zmysle § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ O.s.p.

Krajský súd ďalej uviedol vychádzajúc z ust. zákona č. 511/1992 Zb. konkrétne § 14a ods. 1, aj zabezpečenie tovaru je činnosť, ktorú vykonáva správca dane pri správe daní. Pri správe daní správca dane nemá rozlíšené kompetencie ohľadne konania v časti o uložení pokuty resp. v konaní o zabezpečení alebo prepadnutí tovaru, keďže celá činnosť je činnosťou vykonávanou v súvislosti so správou daní. Nemožno preto rozlišovať, že na časť konania je príslušný ako správca dane daňový úrad a na inú časť colný úrad resp., že ide o dve paralelné, popri sebe možné a uskutočniteľné konania, nakoľko obe konania súvisia s činnosťou spojenou pri správe daní a preto je potrebné posudzovať vecnú príslušnosť v súlade s takýmto konaním.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie *žalovaný* uvádzajúc, že žalovaný má za to, že súd pre konkrétny prípad nesprávne vyložil ustanovenie § 50 ods. 1 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 105/2004 Z.z.), v zmysle ktorého podľa doterajších predpisov sa posudzujú všetky práva a povinnosti v nich uvedené, ktoré vznikli do 30.04.2004 a až do uplynutia všetky lehoty, ktoré začali plynúť pred 01.05.2004, ako aj na ne nadväzujúce lehoty, pričom správu spotrebnej dane z liehu vykonávajú podľa doterajších predpisov doterajší správcovia tejto dane. V zmysle ustanovenia § 47 ods. 10 zákona č. 105/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2006 ak colný úrad zistí v daňovom voľnom obehu predaj alebo skladovanie neoznačeného spotrebiteľského balenia (§ 10 ods. 7 a 8), uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá má takýto lieh v držbe, pokutu vo výške dane pripadajúcej na množstvo neoznačeného spotrebiteľského balenia zvýšenú o 50 000,-- Sk a lieh zabezpečí. Colný úrad vykonal v priestoroch odvolateľa miestne zisťovanie dňa 01.06.2004. V tomto prípade colný úrad vychádzal z ustanovenia § 14a zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.), podľa ktorého pri podozrení z neoznačenia spotrebiteľských balení liehu, ďalej len SBL, resp. pri podozrení z ich označenia falzifikátmi kontrolných pásov, spotrebné balenia liehu colný úrad zabezpečí, pritom nemusel (a ani nemal dôvod) prihliadať na okolnosť, kedy žalobca nadobudol SBL neoznačené kontrolnou páskou, keďže pri takomto postupe colného úradu išlo iba o to, či SBL označené falzifikátmi kontrolných pásov sú, alebo nie sú v rozpore s právnou úpravou, bez ohľadu na to, v režime ktorého zákona.

Právna úprava spotrebnej dane z liehu vždy považovala a považuje zistenie skladovania neoznačených SBL za protiprávny stav bez ohľadu na iné okolnosti prípadu, či už za účinnosti ustanovení § 20 ods. 10 zákona č. 229/1995 Z. z. alebo ustanovení § 47 ods. 10 zákona č. 105/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2006. Už len samotné zistenie, resp. podozrenie colného úradu z neoznačenosti SBL zistených u žalobcu predstavovalo zistenie/podozrenie z protiprávneho stavu, či už v zmysle zákona č. 229/1995 Z.z. alebo zákona č. 98/2004 Z.z. Zistený stav colným úradom v podobe neoznačených SBL mu „dávalo istotu“, že ide o protiprávny stav, či na základe pôvodnej, alebo aktuálnej právnej úpravy. Colný úrad preto nemal dôvod prihliadať na okolnosť momentu nadobudnutia SBL, keďže bola pre daný moment postupu colného úradu bezpredmetná. Inak povedané, colný úrad zabezpečil neoznačené SBL pre ich samotnú neoznačenosť – ako protiprávny stav, bez ohľadu na to, ktorá osoba bude za daný stav zodpovedná, na základe akého konania a na základe ktorej právnej úpravy. Daňový subjekt je za zistený stav v zmysle vyššie uvedených ustanovení § 20 ods. 10 zákona č. 229/1995 Z.z. alebo ustanovení § 47 ods. 10 zákona č. 105/2004 Z. z. v znení účinnom do 30.06. 2006 zodpovedný objektívne, už len z titulu zistenia dispozície s neoznačenými SBL, bez ohľadu na to, kedy dané SBL nadobudol. Pre posudzovanie následného uplatnenia tej – ktorej sankčnej právnej úpravy, bude teda taktiež bezpredmetným, kedy žalobca SBL s kontrolnými páskami nadobudol, ale použitie právnej úpravy bude závisieť od spôsobu označenia SBL – či už kontrolnými

páskami podľa zákona č. 229/1995 Z.z. alebo kontrolnými známkami podľa zákona č. 98/2004 Z.z.

S poukazom na uvedené požiadal žalovaný Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 26S/11/2008 zo dňa 12.02.2009 zmenil a žalobu pre nedôvodnosť zamietol.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného možno priznať úspech (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 220 OSP) tak, že rozhodnutie krajského súdu zmenil a žalobu zamietol.

Podľa § 220 OSP odvolací súd rozhodnutie prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Odvolací súd z pripojeného súdneho a administratívneho spisu zistil, že predmetom súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia je rozhodnutie žalovaného zo dňa 17.06.2008 č. 39111/2007, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Colného úradu Nitra zn. 39956/2007-6138 zo dňa 23.05.2007, ktorým podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 511/1992 Zb.) rozhodol o prepadnutí tovaru zabezpečeného odvolateľovi právoplatným rozhodnutím zn. 65608/2005-6159 zo dňa 31.10.2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.04.2007, konkrétne sa jedná prepadnutie tohto tovaru: spotrebiteľské balenia liehu Vodka jemnej, Napoleon Dux, Napoleon Dantes, Gin 38, Borovička slovenská, Stoličná vodka. Dôvodom prepadnutia tovaru v prospech štátu bola skutočnosť, že uvedené spotrebiteľské balenia liehu boli označené kontrolnými páskami, ktoré boli podľa výsledku odborného skúmania vyhodnotené ako falzifikáty. Preskúmané rozhodnutia boli vydané následne po tom, ako nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o zabezpečení tovaru a veci č.65608/2005-6159 vydané Colným úradom Nitra dňa 31.10.2005, a to dňa 10.04.2007.

Podľa § 5 ods. 3 písm. d/ vyhlášky Ministerstva financií SR č. 123/1997 Z.z. o označovaní spotrebiteľského balenia liehu kontrolnou páskou, v znení neskorších predpisov, sa takéto spotrebiteľské balenia považujú za neoznačené, teda nie sú označené ani podľa zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z.z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 105/2004 Z.z.). Majiteľ vyššie uvedeného zabezpečeného tovaru – žalobca neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k jeho zabezpečeniu.

Odvolačný súd z obsahu rozhodnutia Colného úradu Nitra č. 65608/2005-6159 zo dňa 31.10.2005, ktorým bolo rozhodnuté o zabezpečení predmetného tovaru spotrebiteľských balení liehu zistil, že správca dane Colný úrad Štúrovo vykonal dňa 01.06.2004 miestne zisťovanie so zameraním na kontrolu kontrolných pásov určených na označovanie spotrebiteľského balenia liehu u žalobcu, v prevádzke: Potraviny 102 – Strekov č. 383. Pri začatí miestneho zisťovania bol zamestnancom správcu dane predložený inventúrny súpis skladových zásob liehovín, na základe ktorého bola vykonaná fyzická kontrola spotrebiteľských balení nachádzajúcich sa v priestoroch prevádzky a zároveň boli pomocou technických pomôcok (UV lampa, lupa) kontrolované kontrolné pásky, ktoré sa na nich nachádzali. Počas kontroly bolo zistené, že kontrolné pásky nachádzajúce sa na predmetných spotrebiteľských baleniach liehu vykazovali odlišné znaky, ako boli znaky stanovené tlačiarňou kontrolných pásov – K., a.s., B. Ďalej bolo zistené, že spotrebiteľské balenia liehu s obchodným názvom Stoličnaja vodka 40% v množstve 19 kusov spotrebiteľských balení po 0,5 litra – dovozca I., s.r.o. P., distribútor spoločnosť S., s.r.o., V., boli označené kontrolnými páskami s identifikačným číslom D06140540. V tomto prípade kontrolná páska s uvedeným identifikačným číslom nezodpovedala identifikačnému číslu, ktoré bolo pridelené odberateľovi kontrolných pásov Ústredným daňovým riaditeľstvom Slovenskej republiky, čím vzniklo podozrenie s porušenia § 10 ods. 7 zákona č. 229/1995 Z.z. v spojení s § 5 ods. 3 vyhlášky č. 123/1997 Z.z.

V tomto prípade je podľa názoru odvolacieho súdu rozhodujúci dátum vykonania miestneho zisťovania v prevádzke žalobcu, (nie je rozhodujúci dátum nadobudnutia tovaru žalobcom), ktoré colný úrad vykonal dňa 01.06.2004. Na podklade výsledkov vydaných v náleze Kriminalisticko-expertízneho ústavu zo dňa 30.11.2004 zn. PPZ-7745-2/KEU-BA-EXP-2004 bolo zistené, že všetky predložené kontrolné pásky vykazujú vzájomne zhodné charakteristické znaky, ktoré v porovnaní s adekvátnymi originálnymi páskami tlačiarne cenín K., a.s., Bratislava, vykazujú rozdielne charakteristické znaky, teda *jedná sa o falzifikáty kontrolných pásov tlačiarne cenín K., a.s., predložené kontrolné pásky sú podľa záveru ústavu falošné*.

Podľa § 10 ods. 7 zákona č. 105/2004 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2004 *spotrebiteľské balenie označené falzifikátom kontrolnej známky* sa na účely tohto zákona považuje ako spotrebiteľské balenie **neoznačené**.

Poukazujúc na citované ustanovenie zákona č. 105/2004 Z.z. v spojení s § 3 citovaného zákona správu dane vykonáva colný úrad, pričom jeho miestna príslušnosť sa riadi u právnickej osoby jej sídlom.

Na podklade uvedeného dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru, že správca dane – colný úrad, ktorý rozhodoval ako prvostupňový orgán a následne Colné riaditeľstvo SR ako odvolací orgán postupovali v súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 105/2004 Z.z., keďže podľa ust. § 51 ods. 51 zákona č. 105/2004 Z.z. ako orgány vecne

a miestne príslušné. Na konanie colného úradu podľa § 51 odsek 1 – 51 citovaného zákona sa vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu – zákona č. 511/1992 Zb.

V tomto prípade na základe miestneho šetrenia u žalobcu boli zaistené spotrebiteľské balenia liehu označené falzifikátom kontrolnej známky (§ 10 ods. 7 zákona č. 105/2004 Z.z.), pričom šetrenie bolo vykonané za účinnosti zákona č. 105/2004 Z.z. (dňa 01.06.2004), čo malo za následok, že predmetné spotrebiteľské balenia liehu bolo potrebné považovať v súlade s citovanými ustanoveniami zákona, ako spotrebiteľské balenia liehu, ktoré sú neoznačené. Z uvedeného potom vyplýva právomoc colného úradu podľa § 47 ods. 10 zákona 105/2004 Z.z. veta prvá pred bodkočiarkou, **rozhodnúť o zabezpečení tovaru.**

Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 105/2004 Z.z. na správu dane sa použije osobitný predpis, ak tento zákon neustanovuje inak (poznámka č. 40 zákona č. 105/2004 Z.z. – odkaz na zákon č. 511/1992 Zb.)

Podľa § 14a ods. 3 zák.č. 511/1992 Zb., ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo veci v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení, odstránení pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru alebo veci, správca dane vydá rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o zabezpečení tovaru alebo veci. Rozhodnutie je právoplatné dňom jeho vydania; proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. ***Ak majiteľ, alebo držiteľ tovaru alebo veci v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a veci, správca dane vydá rozhodnutie o prepadnutí tohto tovaru alebo veci v prospech štátu.*** Proti rozhodnutiu o prepadnutí tovaru a veci sa možno odvolať.

Z obsahu napadnutých rozhodnutí vyplynula skutočnosť, že colný úrad ako aj žalovaný konštatovali, že žalobca – subjekt, u ktorého bol predmetný tovar zabezpečený neodstránil pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu SBL, preto bolo vydané napadnuté prvostupňové rozhodnutie správcom dane o prepadnutí tovaru.

V tomto prípade rozhodnutie vydal príslušný orgán na podklade zistení zo dňa 01.06.2004, teda za účinnosti zákona č. 105/2004 Z.z. Spotrebiteľské balenia liehu boli označené falzifikátmi pásov spotrebiteľských balení liehu používaných do 30.04.2004. Konanie o zabezpečení a prepadnutí tovaru bolo začaté za účinnosti zákona č. 105/2004 Z.z.. Na konanie je vecne príslušným správcom dane colný úrad a nie daňový úrad (§3 zákona č. 105/2004 Z.z.).

Samotná skutočnosť, že išlo o falzifikáty kontrolných pásov spotrebiteľských balení liehu používaných do 30.04.2004 nemá vplyv na skutočnosť, že by colný orgán nebol správcom dane a nemohol rozhodnúť o prepadnutí SBL. Rovnako sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou krajského súdu, že by v tejto veci bolo rozhodujúce zisťovanie presného dátumu nadobudnutia spotrebiteľských balení liehu žalobcom, najmä posudzovanie kedy a za účinnosti akého právneho predpisu došlo zo strany žalobcu k porušeniu práv

a povinností. Uvedené zisťovanie bude potrebné v súvislosti s konaním *o správnom delikte*, kde táto skutočnosť bude rozhodujúcou pri právnej kvalifikácii správneho deliktu, ako aj pri prípadnom uložení sankcie. Avšak pri vydaní rozhodnutia o prepadnutí spotrebiteľského balenia liehu, na podklade skutkového stavu zisteného v tomto prípade, nie je rozhodujúca, keďže tovar, ktorý prepadol bol označený falzifikátmi kontrolných pásov a to jednak podľa právnych predpisov účinných v deň vykonania kontroly, ale i podľa právnej úpravy účinnej do 30.04.2004.

Rozhodujúcou skutočnosťou je, že žalobca v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o zabezpečení tovaru *neodstránil pochybnosti, ktoré boli dôvodom na zabezpečenie tovaru*, z tohto dôvodu neprišlo k zrušeniu rozhodnutia o zabezpečení tovaru, ale *k vydaniu rozhodnutia o prepadnutí tovaru v prospech štátu*.

Poukazujúc na uvedené dospel senát Najvyššieho súd Slovenskej republiky k záveru, že v tomto prípade je potrebné rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 26S/11/2008-31 zo dňa 12.02.2009 zmeniť tak, že žalobu zamietá, keďže dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj colného úradu sú zákonné.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa s § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 2 OSP a § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, keďže žalobca nemal v konaní úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 29. októbra 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková